

[Justitsministeren]

hvilket fremgår af forslaget – at de sociale myndigheder skal have pligt til straks at underrette politiet, i det omfang en kontrakts indhold ikke bliver efterlevet.

Dernæst spurgte fru Pia Gjellerup, hvad der egentlig var forskellen mellem den nuværende praksis med tiltalefrafald på vilkår og så dette forslag. Dertil kan jeg sige, at der i hvert fald er to forskelle. Den ene er, at vi her lægger op til et langt mere stramt eller håndfast system, og endelig – og det synes jeg nok måske er det vigtigste – en hurtigere afgørelse i disse sager. Hvor der hidtil har kunnet gå lang tid imellem, at der begås en forseelse, og så frem til det tidspunkt, hvor tiltalefrafald – måske oven i købet tiltalefrafald på vilkår – bliver meddelt, lægger vi vægt på, at der i forbindelse med ungdomskontrakterne bliver tale om en hurtig efterfølgende sanktion.

Hertil kan man sige – og det er jeg ikke helt uenig i – at der teoretisk er mange af den nuværende ordnings bestemmelser om tiltalefrafald på vilkår, der kan give en overlapning til elementer i dette forslag. Men her må jeg så understrege det med det teoretiske, for i praksis ser vi jo netop tiltalefrafald adskillige gange. Der blev nævnt heroppefra, at det sker op til 3 gange. Man har faktisk eksempler på, at der er givet tiltalefrafald op til 6, 7 og 8 gange, men praksis ved domstolene er nok ved at gå i den modsatte retning. I disse situationer kan det opleves, som om der ikke er nogen reaktion eller aktiv indsats fra myndighedernes side for at få den enkelte unge på ret køl. Og derfor er det netop hensigten med forslaget, at der skal gøres en ekstra indsats fra myndighedernes side for at motivere de unge til at gå ind i meningsfulde aktiviteter, som fastsættes konkret efter den enkeltes behov.

Hr. Carsten Andersen spurgte, om jeg, under hensyn til at forslaget er fremsat på et relativt sent tidspunkt i folketingssamlingen, ville love at give hurtige svar i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og det tilsagn vil jeg gerne give. Jeg lægger megen vægt på, at dette forslag kan blive vedtaget, inden Folketinget lukker for sommeren, og derfor vil vi naturligvis også i Justitsministeriet bestræbe os på at aflevere besvarelser af de spørgsmål, Folketingets Retsudvalg stiller, så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg tør ikke love hr. Carsten Andersen, at det kan blive fra time til time – og så vidt jeg ved,

holder Retsudvalget heller ikke møde fra time til time – men vi kan vel i et samarbejde finde frem til en fornuftig rytme, der gør, at udvalget kan blive betjent sådan, at vi kan nå frem til den vedtagelse, som jeg som sagt kan konstatere med tilfredshed omfatter alle Folketingets partier, inden for den næste 1½ måned.

Pia Gjellerup (S):

Det må være en meget trist verden, justitsministeren lever i, når han oplevede min ordførertale som sur. Jeg oplevede justitsministeren som en dybt truffet justitsminister, og det kan jeg godt forstå, efter at han har proklameret, hvilke initiativer man ville tage, selvfølgelig uden at sætte konkrete navne på disse initiativer, og derved gennem to år har spændt vores og formentlig også egne forventninger til bristepunktet, og så ser vi i dag, at det altså var over bristepunktet. Jeg kan godt forstå, at justitsministeren blev truffet, men jeg synes, han skulle se på, at nogle af mine kommentarer faktisk var positive, idet de angik forhold, der ikke var med i forslaget, og som vi fra Socialdemokratiets side ikke bryder os om.

Men nu har vi jo lige hørt tale om besvarelser fra time til time, og det inspirerer mig til at sige, at jeg da går ud fra, at Justitsministeriet allerede er i gang med at producere besvarelser til Retsudvalget, eftersom der i den dagsorden, der blev vedtaget for over et år siden, faktisk var et par spørgsmål, som har med sagen at gøre, og som vi jo har været rundt om et par gange. Nu kunne jeg forstå, at justitsministeren holder sig ganske overordentlig nøje til en formulerings teknik og derfor mener, at de to næste pinde i dagsordenen ikke er omfattet af den frist, der var sat til 1. oktober 1989, men i hvert fald går jeg ud fra, at Justitsministeriet er i gang med at besvare de øvrige spørgsmål, og de vil selvfølgelig blive stillet omgående i Retsudvalget, netop fordi de besvarelser, som vil kunne komme efter indhentning af forslag fra kommuner og sagkyndige på området, vil kunne give Folketinget og altså øjensynlig også regeringen inspiration til at tage flere skridt.

Jeg synes ikke, at det skridt, vi har taget i dag, skulle være det eneste. Således har vi ofte herinde talt om muligheden for etablering af konfliktråd. Hvad det angår, står der en lidt løs bemærkning i beslutningsforslaget om, at man vil vente på de norske erfaringer. Det er også godt